

EJDER → Koruyuculuk, ahent,
hareket, gökyüzü ve evren olarak
nitelenebilecek çeşitli sembolik an-
lamları taşır. Bütün bu sembolik
anlamların ortak noktası ise ejderin
kozmik bir figür olmasıdır.

Ejder Orta Asya inancında evrenin
temsilcisi olarak kabul edilir.

Gök kubbenin düzenini sağlamakla
görevlidir. Bu görev ejder çifti ile
sağlanır. Biri erkek, diğeri dişidir.
erkek ve dişi iki melekânın çağrısı
ile hareket eder.

Bu inanç, İslamiyetten önce olan
inançtır.

Risale-i Nur'da Ejder ve Ene

→ Evet **Ene** ince bir Elif, bir tel
farazi bir hat iken;

→ mahiyeti bilinmezse tevettür
toprağı altında neşvünema bulur;
gittikçe kalınlaşır.

→ Vücut-u insanın her tarafına
yayılır.

→ Koca bir **ejderha** gibi; vücut-u
insanı bel' eder

→ Bütün o insan, bütün lefaifiyle
âdeta **ene** olur.

→ Sonra nev'in enaniyeti de bir
asabiyyet-i nev'iye ve milliye
cihediyle o enaniyete kuvvet
verip;

→ O ene enaniyet-i nev'iyyeye
istinad ederek şeytan gibi

Sani-i Zülkelal'in evamirine
tarşı mübareze eder.

FNE

- Öyle ise nefsindeki FNEYİ yırt
hüveyi göster ve kâinata dağı-
lık bütün muhabbetlerin onun
esma ve sıfatına karşı verilmiş
bir muhabbettir.
- Sen sū-i istimal etmişsin.
cezasını da çekiyorsun.
- Çünkü yerinde sarfolunmayan
bir muhabbet-i gayri meşrua-
nın cezası,
- Merhametsiz bir musibettir.
(24.söz)

Bök, zemin, dağ tahammülünden
çekindiği ve koruduğu emanetin
müteaddid vücuhundan bir ferdi,
bir vechi; FNE'dir.

(30.söz)

→ Sonra kıyas-ı binnefs suretiyle herkesi hatta herşeyi kendine kıyas edip.

→ Cenab-ı Hakk'ın mülkünü onlara ve esbaba takdim eder.

→ Gayet azim bir şirke düşer.
(otuzuncu Söz)

→ Evet **ENE** zaman-ı Âdem'den
şimdiye kadar âlem-i insaniyetin
etrafına dal budat salan nurani
bir şecere-i tûbâ ile, mûthîs
bir şecere-i zakkumun çekirdeğidir.

(30. söz)

ENE künuz-u mahfiye olan
esma-i ilahiyenin anahtarı olduğu
gibi kâinatın tilsim-i muğlakının
dahî anahtarı olarak bir muamma-yı
müşkilküşoldür.

(30. söz)

O **ENE** mahiyetinin bilinmesiyle
o garib muamma o acib tilsim
olan **ENE** açılır ve tâinat tilsimini
ve âlem-i vücubun künuzunu
dahî açar.

(30. söz)

EJDER

→ Ejder ağaı, vahşet yatağı
hiçlik boğazı; sen gibi görmem
(17. söz)

→ O ejderha ise ağaı kabir
olan tarık-ı bereahiye ve
revak-ı ührevi dir.

(8. söz)

→ Ve o ejderha ağaı bahçe
kapisına intilab etmesi ise
işarettirli:

(8. söz)

bir ejderha batını gibi dar bir
mezara açılan bir kapı olduğu
halde, ehl-i Kur'an ve iman için
zindan-ı dünyadan bastan-ı bekayağ
ve meydan-ı imtihandan rauza-i
Cinana ve Lahmet-i hayattan Lahmet-i
Zahman'a açılan bir kapıdır.

(8. söz)

→ Evet **ENE** zaman-ı Âdem'den
şimdiye kadar âlem-i insaniyetin
etrafına dal budat salan nurani
bir şecere-i tûbâ ile, mûthîs
bir şecere-i zakkumun çekirdeğidir.

(30. söz)

ENE künuz-u mahfiye olan
esma-i ilahiyenin anahtarı olduğu
gibi kâinatın tilsim-i muğlakının
dahî anahtarı olarak bir muamma-yı
müşkilküşoldür.

(30. söz)

O **ENE** mahiyetinin bilinmesiyle
o garib muamma o acib tilsim
olan **ENE** açılır ve tâinat tilsimini
ve âlem-i vücubun künuzunu
dahî açar.

(30. söz)

→ O ejderha ise; ağızı kabir
olan farik-ı berzahıye ve revak-ı
ühredidir.

(8. söz)

→ Hevesatın bir ejderhadır
kalbini kemirecek

(S.T. Gaybi)

→ Kızıl ejder yuvamıza girmesin
(S.T. Gaybi)

→ Siz sinek kanadı kadar
zararı olmayanı bırakınız;
kartallar, belki ejderhalar
gibi zararlara bakınız

(E. Dahitası 1)